LOCUL ȘI ROLUL ETERULUI UNIVERSAL SI ADEVĂRATUL TABEL AL LUI MENDELEEV

de **Rodionov V.G.**

"Mișcarea inițială nu are început, dar este eternă".
M.V. Lomonosov. PSS. Vol.2, Pag.201.

"Energia potențială nu este altceva decât forța vitală de mișcare a unui anumit mediu, imperceptibil nouă".
N.A. Umov. Ecuația mișcării energiei în solide. Dizertație de doctorat. Odesa. 1874.

"Am scris…'am încercat'… să vorbesc despre o problema, despre care mulți știu, cred, si despre care de asemenea ar trebui să se vorbească"
D.I. Mendeleev. Încercare de înțelegere chimică a eterului universal. St. Petersburg. 1905.

N.T. *Doresc să-mi cer scuze față de cunoascătorii limbii ruse, pentru calitatea traducerii acestui articol. Am considerat ca este imperios necesar să îl traduc și să-l fac public, chiar și sub această formă. Aștept și accept din partea celor cunoscători și interesați, adnotările, corecțiile si sugestiile lor. Vă mulțumesc!*

1. Suprema lex – salus populi

Mulți au auzit despre Dumitru Ivanovici Mendeleev și al lui "lege periodică de schimbare a proprietăților elementelor, pe grupe și rânduri" deschisă în secolul 19 (1869) (numele dat de autor tabelului fiind – "Tabelul periodic al elementelor, pe grupe și rânduri").

Multă lume a auzit de asemenea, că D.I. Mendeleev a fost organizatorul și directorul (1869-1905) asociației științifice publice, denumită "Societatea Chimică Rusă" (din 1872 – Societatea Rusă de Fizică și Chimie), care a publicat pe durata întregii ei existențe, publicația de renume internațional ZRFHO, până în momentul lichidării Academiei de Științe a URSS în anul 1930 – a societății și a publicației.

Dar puțini oameni știu că Mendeleev a fost unul dintre ultimii academicieni ruși de renume internațional de la sfârșitul secolului 19, care a susținut în lumea științifică, idea eterului ca fiind o entitate fundamentală a naturii, care i-a dat o importanță și aplicabilitate științifică fundamentală în dezvăluirea misterelor vieții și în îmbunătățirea aspectelor economice ale vieții oamenilor.

Chiar mai puțini sunt cei ce știu că, după moartea bruscă a lui Mendeleev (27.01.1927), recunoscut ulterior de către întreaga comunitate științifică din lume, cu excepția doar a Academiei de Știință din St. Petersburg, principala lui descoperire – "Legea Periodică" – a fost în mod deliberat falsificată și adusă apoi, sub forma respectivă la cunoștința întregii lumi academice.

Și cu siguranță și mai puțini sunt cei ce știu că, toate cele anunțate mai sus sunt legate între ele de un întreg lanț de sacrificii a celor mai buni reprezentanți și purtători ai ideii nemuritoare a fizicii ruse de a binecuvânta oamenii, de ai avantaja, contrar valului de iresponsabilități acumulate în nivelele cele mai înalte ale societății la acel timp.

De fapt, dezvoltării complete a acestei ultime teze, îi este dedicată această disertație, pentru că orice neglijență a științei adevărate, reprezintă întotdeauna un factor important în obținerea rezultatelor false.

Deci, întrebarea este: **de ce mint oamenii de știință**?

2. Factorul Psi: nici credință, nici lege

Doar acum, la sfârșitul secolului 20, societatea începe să înțeleagă (chiar și acum timid), prin exemple practice, că savanții cu "renume internațional", eminenți și înalt calificați, dar iresponsabili, și cinici, nu sunt mai puțin periculoși pentru oameni, decât remarcabilii dar imoralii politicieni, militari, avocați **sau și mai bine** – "remarcabilii" bandiți la drumul mare.

Societatea a inspirat idea că mediul de cercetare academic mondial, este o castă de zei, preoți, sfinți, cărora zi și noapte le pasă de oameni. Muritorii de rând ar trebui să se uite doar în gura lor, și ca la niște binefăcători, ca la niște blânzi finanțiști care implementează toate descoperirile lor "științifice", predicțiile și prescripțiile pentru reorganizarea vieții noastre publice și private.

De fapt, elementele criminale ale lumii interlope în interiorul comunității științifice mondiale, nu sunt mai puține decât în cea a politicienilor. În plus, crimele și actele antisociale ale politicienilor adesea se văd, însă activitățile criminale și dăunătoare, dar "științific fundamentate", cât și "proeminente" și "autoritare" ale comunității științifice, nu se recunosc imediat, ci doar peste ani și chiar decenii, de către propria lor "pătură socială".

Pentru a continua studiul nostru asupra acestor extrem de interesanți (și secreți!) factori psihosociali ai activității științifice (să-i denumim **factori Psi**), care se transformă neașteptat (?) într-un rezultat negativ: "am vrut cei mai bun pentru oameni, dar s-a transformat ca întotdeauna, în ceva rău". După apariția unui rezultat negativ în știință – se consideră de asemenea, că acesta solicită cu certitudine o studiere științifică aprofundată.

Considerând corelația dintre factorul psi și obiectivul principal al funcției corpului financiar al statului (CFS), ajungem la o concluzie curioasă: așa numita "curată și mare știință" a secolelor trecute și până în prezent, a degenerat într-o castă de neatins, aflată într-o cutie închisă de tot felul de șmecherii judiciare, briliant controlate de știința decepției, posedând o briliantă persecuție științifică a dizidenților, precum și un teribil servilism științific față de puternicii lor finanțatori.

Trebuie reținut că, în primul rând, toate așa numitele "Națiuni Civilizate" ale așa numitei "Academii Naționale de Știință", formal au statutul de organizații cu drepturi civile, fiind conduse de corpul de experți științifici ai guvernului. În al doilea rând, toate aceste academii naționale de știință se combină într-o structură ierarhică unică și rigidă (a cărui nume lumea nu îl cunoaște), generând strategii unice pentru toate academiile din lume, precum și așa numita paradigma științifică unică, al cărui scop fundamental este să nu dezvăluie legile vieții și a Factorului Psi: realizând, ca o "instanță de șarlatani", așa numitele acoperiri "științifice" (de credibilitate) în ochii societății, a tuturor faptelor abjecte ale celor de la putere, dobândind o reputație de preoți și profeți, influență, ca și demiurgi, de-a lungul momentelor din istoria umanității.

Toate cele specificate în această secțiune, incluzând și termenul "Factorul Psi", au fost cu foarte mare precizie, și rezonabil, prezise de către Mendeleev, acum peste 100 de ani (vezi de exemplu articolul acestuia din 1882, denumit "De ce este nevoie de Academie în Rusia?"), în care Dumitru Ivanovici face o descrie detaliată a factorului psi și în care el oferă un program de reorganizare radicală a corporațiilor ermetice, membre ale Academii Ruse de Știință, și în care academia este privită doar ca un alimentator pentru a satisface interesele lor egoiste.

În una din scrisorile acestuia către profesorul de 100 de ani de la Universitatea din Kiev, P.P Alekseev, D.I. Mendeleev admite franc că el *"e pregătit chiar să ardă și tămâie pentru a afuma iadul, cu alte cuvinte – pentru a transforma Academia în ceva nou, rusesc, al lor, care să fie pentru toți, iar în particular, pentru mișcarea științifică a Rusiei"*

Așa precum vedem, cu adevărat un mare savant, un cetățean și patriot a țării lui, care își permite să facă cele mai complexe predicții științifice pe termen lung.

Vom analiza acum aspectele istorice ale acestei schimbări a factorului psi, enunțate de Mendeleev la sfârșitul secolului 19.

3. Sfârșitul veacului

În a doua jumătate a secolului 19, în Europa, în urma "liberalismului" a avut loc o creștere rapidă a numărului intelectualilor, a personalului științific și tehnic, precum și proliferarea teoriilor, a ideilor și a proiectelor științifice și tehnologice, propuse de aceștia șefilor companiilor.

Până la sfârșitul secolului 19, între aceștia a escaladat brusc competiția pentru "un loc sub Soare", a titlurilor, onorurilor și premiilor, iar ca rezultat a acestei competiții – creșterea polarizării personalului științific pe criterii morale. Aceasta a contribuit la activarea explozivă a factorului psi.

Fervoarea revoluționară a tinerilor, ambițiile și lipsa de scrupule a oameni de știință și a intelectualilor, intoxicați cu învățarea rapidă și dorința nerăbdătoare și cu orice preț pentru faimă în lumea științifică, nu doar a paralizat pe reprezentanții mult mai valoroși și onești ai anumitor domenii ale științei, dar de asemenea a paralizat întreaga comunitate științifică în integralitatea ei, cu infrastructura și tradițiile ei foarte bine stabilite, care s-a opus creșterii nelimitate a factorului psi.

Intelectualii, revoluționarii secolului 19, răsturnătorii tronurilor și a sistemelor statale în Europa, și-au extins metodele lor tâlhărești de luptă ideologică și politică de "modă veche", cu bombe, pistoale și otrăvuri, de asemenea și în zona activităților științifice și tehnologice.

În clasele studențești, în laboratoare și simpozioane științifice, au ridiculizat presupusul învechit bun simț, învechita presupusă noțiune de logică formală - coerența judecății și valabilitatea acestora. Astfel, la începutul secolului 20, în cadrul dezbaterilor științifice la modă, în locul convingerilor a fost introdusă (mai exact – cu surle și trâmbițe) metoda suprimării oponenților, prin abuzarea mentală, fizică și morală a acestora. Cu aceasta, bineînțeles, valoarea factorului psi a atins un nivel foarte ridicat, fiind testat în 30 de ani de extreme.

Rezultatul – la sfârșitul secolului 20, intelectualii "iluminați", într-un mod violent, revoluționar, au înlocuit paradigma științifică reală a umanismului, iluminării și interesele publice ale științelor naturale, cu paradigma relativismului permanent, dându-i o formă pseudo-științifică sub forma teoriei relativității generalizate (cinic!).

Prima paradigmă a fost bazată pe experiență și o evaluare cuprinzătoare pentru căutarea devărului, găsirea și înțelegerea legilor obiective ale naturii. Cea de a doua paradigmă s-a focalizat pe ipocrizie și lipsa principiilor, și nu pe căutarea legilor obiective ale naturii, ci doar pe cele ale propriilor interese de grup, în detrimentul societății. Prima paradigmă lucra pentru binele comun, în timp ce cea de a doua nu se implica deloc.

Începând din anii 30 și până în prezent, factorul psi s-a stabilizat, rămânând la un ordin de mărime mai mare decât valoarea avută în anii de început și de mijloc ai secolului 19.

Pentru o evaluare mai obiectivă și transparentă a contribuției reale, nu mitice, a comunității științifice mondiale (reprezentate de toate academiile nationale de știință) în viața publică și privată, introducem conceptul de **factor psi normalizat**.

Valoarea normalizată a factorului psi egală cu unitatea, corespunde unei probabilități de 100 de procente de a obține un rezultat negativ (de exemplu, un rău social) de la introducerea practicii cercetării științifice, care a declarat aprioric un rezultat pozitiv (de exemplu, un bun public), pentru o singura perioadă istorică de timp (schimbarea unei generații, aproximativ 25 de ani), în care toată omenirea este degenerată sau moartă, la nu mai mult de 25 de ani de la introducerea unui anumit bloc de programe științifice. Mai multe rezultate despre metoda de calcul a valorilor "reduse" ale factorului psi, vor fi publicate în numerele următoare ale publicației ZHRFM.

În prezent, valoarea normalizată a factorului psi este de 0,85 – 0,9.

4. Ucidere cu Amabilitate

Victoria brutală și murdară a **relativismului și a ateismului militant**, în mentalitatea comunității științifice mondiale de la începuturile secolului 20 – este cauza comună a tuturor oamenilor diabolici din acest secol atomic și a așa numitului "progress științific și tehnologic". Privind în urmă – ce dovezi mai multe sunt necesare astăzi, pentru a înțelege ce este evident: în secolul 20, nu a existat nici un act social util al comunității mondiale a oamenilor de știință în domeniul științelor naturale și sociale, care ar fi consolidat populația de homo sapiens, din punct de vedere filogenetic și moral. Ba din contra: mutilarea nemiloasă și distrugerea psihosomatică a omului, a modalității sănătoase de a trăi, precum și a habitatului acestuia, sub diverse pretexte.

La începutul secolului 20, toate posturile cheie academice, care controlau cursul temelor de cercetare, finanțarea activităților științifice și tehnologice, și altele, au fost ocupate de "frăția minților asemenea", practicând o religie dualistă, cinismul și egoismul. În aceasta constă drama timpului nostru.

Este vorba despre **ateismul militant și relativismul cinic**, care prin efortul aderenților la acestea, încurcă mințile tuturor, fără excepție, oficialilor guvernamentali de rang înalt de pe planeta aceasta. Este vorba despre acest **antropocentrism fetișist cu două capete** care a implementat în mintea milioanelor de așa numiți savanți, conceptul de "principiul universal al dezintegrării materiei - energiei", adică dezintegrarea universală înainte de a apărea – nu ca și noi – a obiectelor din natură. În locul unei substanțe fundamentale absolute (mediul global substanțial), a fost stabilită himera pseudo-științifică a principiului universal al consumului energetic, cu atributul mitic al acesteia – "Entropia".

5. Littera contra littere

Conform ideilor fostilor corifei, cum sunt Leibniz, Newton, Torriceli, Lavoisier, Lomonosov, Ostogradskii, Faraday, Maxwell, Mendeleev, Minds, J.J. Thomson, Lord Kelvin, Hertz, Pirogov, Timiryazev, Pavlov, Bekhterev, și mulți mulți alții – LA NIVEL GLOBAL – există **o substanță fundamentală absolută** (= substanța lumii = eterul lumii = întreaga materie din univers = "quintesența" lui Aristotel), care impregnează izotrop și fără rezerve întregul spațiu, și care este sursa tuturor tipurilor de energie din natură – indestructibilele "forțe de mișcare" și "forțe de acțiune".

În contrast, actualul punct de vedere predominant în lumea științifică – esența absolută a ficțiunii matematice fundamentale, denumită "entropie", nu este mai mult decât o simplă "informație", și este destul de grav că corifeii lumii academice, au procalamt-o recent, ca fiind așa numita "Esență fundamentală a Universului", nederanjându-se să-i dea acestui nou termen o definiție detaliată.

În prima paradigma științifică – în lume există o armonie și ordine universală a vieții eterne, prin intermediul unei reînnoiri permanente (serii de morți și nașteri) a diferitelor obiecte materiale de diferite dimensiuni.

În cea de a doua pseudo-paradigmă – lumea, este o imagine de necuprins odată creată, care se mișcă spre prăpastia dezintegrării universale, prin egalizarea temperaturilor, spre moartea generală sub supravegherea vigilentă a unui anumit tip de supercomputer universal, stăpânind și dispunând de anumite "informații".

Unii oameni văd în jurul lor triumful vieții eterne, în timp ce alții văd distrugerea și moartea, acestea fiind controlate de către o bancă universală de informații.

Lupta dintre aceste două paradigme diametral opuse, pentru supremația în mintea milioanelor de oameni – reprezintă punctul central al biografiei omenirii.

Iar această luptă se duce la cel mai înalt grad.

Și nu este nici o coincidență că în întregul secol 20, comunitatea științifică mondială este preopcupată să implementeze (ca fiind singura soluție posibilă și de vitor) puterea combustibililor, teoria explozibililor, a otrăvurilor și a medicamentelor sintetice, a agenților chimici, a ingineriei genetice, a clonării bio-roboților, care degenerează rasa umană până la nivelul de primitivism oligofrenic, sindromul Down și psihopați. Aceste programe și planuri nici nu mai sunt ascunse față de public.

Adevărurile vieții actuale sunt acestea: cele mai prospere și puternice sfere globale ale activității create în secolul 20, de către ultimele idei științifice, sunt pornografia, drogurile, afacerile farmaceutice, comerțul cu arme, incluzând tehnologiile de informare globală și cele psihotronice. Ponderea acestora în exporturile mondiale și în cele ale fluxurilor financiare este mai mare de 50%.

Mai departe. Desfigurând pentru 1,5 secole natura de pe Pământ, frăția academică mondială se grăbește acum "să colonizeze" și să "stăpânească" spațiul circumterestru, având intenții și proiecte științifice de transformare a acestui spațiu în groapa de gunoi a tehnologiilor "înalte". Acești domni academicieni, dețin dorința diabolică de a controla pentru un timp chiar și spațiul circumsolar, și nu doar de pe Pământ.

Astfel, pe baza paradigmei frăției academice mondiale a masonilor liberi, se pune **piatra panegoismului extrem (antropocentrism)**, iar dezvoltarea așa numitei paradigme științifice, păstrează **în permanență cinismul relativist și ateismul militant**.

Dar marșul progesului adevărat este inexorabil. Si, cum toată viața de pe Pământ a venit din stele, iar modul de gândire al unor savanți moderni și savanți care nu reprezintă interesele frăției mondiale, îl reprezintă atingerea luminii vieții eterne, mișcarea veșnică în univers, prin cunoașterea adevărurilor fundamentale ale vieții, precum și căutarea criteriilor funcționale de bază ale existenței și evoluției speciei homo sapiens.

Acum, luând în considerare natura factorului psi, să ne axăm pe Dumitru Ivanovici Mendeleev.

6. Argumentum ad rem

Ceea ce este prezentat acum în școli și universități, sub titlul de "Tabelul periodic al Elementelor Chimice" al lui D.I. Mendeleev, reprezintă un **FALS**.

Ultimul tabel periodic nefalsificat a fost publicat în anul 1906 în St. Petersburg (cartea "Fundamentele Chimiei", ediția a VIII-a).

Si doar după 96 de ani de ascundere, tabelul periodic original s-a ridicat pentru prima dată din cenusă, mulțumită publicării în articolul din publicația ZHRFN a Societății de Fizică din Rusia.

Tabelul Periodic al Elementelor Original al lui D.I. Mendeleev
“Sistemul Periodic al Elementelor pe Grupe și Rânduri”
(D.I. Mendeleev. Fundamentele Chimiei, ediția a VIII-a, St. Petersburg, 1906)

	г р у п п ы э л е м е н т о в								
	0	I	II	III	I	V	V	V	VIII
	Нъюто								
	Корон	Водор	_						
	Гелий	Литий	Берилл	Бор	Углеро	Азот	Кислор	Фтор	
	Неон	Натри	Магний	Алюмини	Кремни	Фосфо	Сера	Хлор	
	Аргон	Калий	Кальци	Скандий	Титан	Ванад	Хром	Марган	Железо Кобальт Никель
		Медь	Цинк	Галлий	Герман	Мышь	Селен	Бром	
	Криптон	Рубидий	Стронций	Итрий	Циркон	Ниобий	Молибден	_	Рутений Родий Палла
		Сереб	Кадмий	Индий	Олово	Сурьм	Теллур	Иод	
	Ксено	Цезий	Барий	Лантан	Церий	-			
0	-		_	Иттербий	_	Танта	Вольф	-	Осмий Иридий Платина
1									
2	-	-	Радий	_	Торий	-	Уран		

După moartea bruscă a lui D.I. Mendeleev și trecerea în neființă a colegilor savanți ai acestuia, loiali Societății de Chimie și Fizică Ruse, pentru prima dată s-a ridicat mâna de pe creația nemuritoare a lui Mendeleev – prin fiul unui prieten și coleg al acestuia – Boris Nikolaevici Menshutkin. Cu siguranță, Boris Nikolaevich nu a operat cu de la el putere – el doar a urmat ordinele. De fapt, noua paradigmă relativistă, necesita refuzarea ideii de eter; și astfel existența acestuia a fost declarată dogmă, iar munca lui D.I. Mendeleev a fost dată uitării.

Cea mai mare distorsionare a Tabelului – o reprezintă mutarea “*grupei zero*” a Tabelului la sfărșitul acestuia, și introducerea așa numitelor “perioade”. Subliniem că (doar la prima vedere – fără importanță) asemenea manipulare se explică logic, doar ca o ștergere deliberată a celui mai important nivel metodologic din descoperirea lui Mendeleev: Sistemul Periodic al Elementelor în forma lui originală, la începutul acestuia, în colțul din stânga sus a tabelului, exista rândul și grupa 0, unde era elementul “X” (denumit de Mendeleev – “*Newton*”), - acesta fiind universalul eter.

Mai mult decât atât, fiind sigurul element din care derivă toate celelalte elemente ale Tabelului, elementul "X" este argumentul întregului Tabel al lui Mendeleev. Prin mutarea grupei zero a Tabelului la sfârșitul acestuia, se distruge idea de bază a principiului fundamental al sistemului elementelor al lui Mendeleev.

Pentru a confirma cele de mai sus, să-l lăsăm să vorbească pe D.I. Mendeleev.

"... Dacă, prin analogie, argonul nu dă alți compuși, este evident că noi nu trebuie să-l introducem în nici una din grupele elementelor cunoscute deja, ci ar trebui deschisă o grupă specială 0… Această situație unică a argonului din grupa zero, este strict o consecință logică a înțelegerii legii periodicității, și mai departe (în spațiul grupei a VIII-a este clar ca nu este adevărat), aceasta nu a fost făcută doar de mine, ci și de Braiznerom, Piccini, și alții…Acum, când nu mai există nici o indoială că, înainte de grupa I, în care ar trebui să punem hidrogenul, există grupa zero, a cărui membri au masa atomică mai mică decât a elementelor din grupa I, mie î-mi pare imposibil să neg existența elementelor mai ușoare ca hidrogenul. Dintre acestea, trebuie să acordăm atenție pentru început, primului rând a primei grupe. Să-l marcăm cu un "y". Este evident că el va poseda proprietăți asemănătoare gazului argon... "Coroana" cu o densitate de aproximativ 0,2 față de cea a hidrogenului, nu poate fi sub nici o formă universalul eter. Acest element "y", totuși, necesită ca mental să fie mai apropiat față de elementul primordial, elementul cu mișcarea cea mai rapidă "x", despre care, după judecata mea, îl putem denumi eter. Mi-ar plăcea să îl pre-denumesc "Newton" – în onoarea nemuritorului Newton… Problema gravitației și a întregii energii (! – V. Rodionov) nu poate fi rezolvată practic fără o înțelegere reală a eterului ca un mediu universal, ca și mediul prin care are loc transmiterea energiei la distanță. Înțelegerea reală a eterului nu poate fi atinsă, prin ignorarea acestuia și neconsiderarea lui ca o substanță chimică elementară." ("Incercare de Înțelegere a Chimiei Eterului Universal, 1905, pagina 27")

"Aceste elemente, după mărimea masei lor atomice, își au locul exact între halogene și metalele alcaline, așa cum a fost arătat și de către Ramsay în 1900. Pentru aceste elemente este necesară crearea unei grupe 0, care să fie înaintea tuturor acestor elemente din 1900, așa cum a recunoscut Herrera din Belgia. Eu consider aceasta o completare utilă, judecând după incapacitatea grupei zero de a realiza compuși, și analog argonului (!!! – V.Rodionov), ar trebui puse înaintea elementelor primei grupe, și în spiritul sistemului periodic, decât să așteptăm de la acestea să-și micșoreze masa nucleară, ca și pentru metalele alkaline.

Это так и оказалось. А если так, то это обстоятельство, с одной стороны, служит подтверждением правильности периодических начал, а с другой стороны, ясно показывает отношение аналогов аргона к другим, ранее известным, элементам. Вследствие этого можно разбираемые начала прилагать ещѐ шире, чем ранее, и ждать элементов нулевого ряда с атомными весами гораздо меньшими, чем у водорода

Таким образом, можно показать, что в первом ряду первым перед водородом существует элемент нулевой группы с атомным весом 0,4 (быть может, это короний Ионга), а в ряду нулевом, в нулевой группе – предельный элемент с ничтожно малым атомным весом, не способным к химическим взаимодействиям и обладающий вследствие того чрезвычайно быстрым собственным частичным (газовым) движением.

Эти свойства, быть может, должно приписать атомам всепроникающего (!!! – В.Родионов) *мирового эфира. Мысль об этом указана мною в предисловии к этому изданию и в русской журнальной статье 1902 года ...*" ("Основы химии". VIII изд., 1906 г., стр. 613 и след.).

7. Punctum soliens

Din aceste citații, se poate concluziona cu certitudine cele ce urmează.

1. Elementele grupei zero **încep** fiecare serie a altor elemente, situate în partea **stângă** a Tabelului, *"... care este strict o consecință logică a înțelegerii legii periodice ..."* – Mendeleev

2. De importanță specială, și chiar excepțională în sensul poziției ocupate în Tabelul Periodic, îl reprezintă elementul "x" – "Newton" – universalul eter. Iar poziționarea acestui element special, trebuie să fie la începutul **tuturor** Tabelelor, în așa numita "grupă zero și rând zero". Mai mult de atât, - elementul de formatare a sistemului periodic, (mai precis – entitatea de bază) a tuturor elementelor din Tabelul lui Mendeleev, universalul eter – este **argumentul substanțial** al varietății elementelor din tabelul lui Mendeleev. Același tabel, în acest context, servește ca o **funcție specială** a acestui **argument**.

Acum să ne întoarcem la primii falsificatori ai Tabelului lui Mendeleev.

8. Corpus delicti

Pentru a eradica din mintea tuturor generațiilor următoare de savanți, idea rolului excepțional al eterului (și asta era necesar pentru implementarea noii paradigme relativiste), special a fost mutată grupa 0 de elemente, de la stânga Tabelului lui Mendeleev, la dreapta acestuia, schimbându-le la un număr mai mic decât al elementelor corespunzătoare, și **combinând** grupa 0 cu așa numita grupă a "8-a". Desigur, nici unul din elementele "y" sau "x" nu au fost lăsate în noul tabel falsificat. Dar asta nu a fost suficient pentru frăția relativistă. Din contră, aceștia au distorsionat idea fundamentală a lui I.D. Mendeleev, despre importanța specială a universalului eter. În special, în prefața primului Tabel Periodic al lui Mendeleev falsificat, deloc jenat, B.M. Menshutkin argumentează că Mendeleev s-a **opus mereu** rolului special al eterului în procesele naturale. Aici este un exemplu din articolul de un cinism de neegalat al lui B.M. Menshutkin:

"Astfel (?! - V.R.), noi ne întoarcem la credințele, împotriva cărora (?! - V.R.) mereu (?!!! – V.R.) D.I. Mendeleev a acționat, care din timpuri antice existau printre filozofi, care credeau că toate substanțele și corpurile vizibile și cunoscute, erau compuse din aceiași substanță primară a filozofilor Greci ("protai ousiai la filozofii Greci, prima materia la cei Romani"). Această ipoteză și-a găsit mereu adepții săi, datorită simplității acesteia, iar în învățăturile filozofilor se făcea referire ca la ipoteza unității materiei, sau ca la ipoteza unitară a materiei." (B.N. Menshutkin. "Mendeleev. Legea Periodică" Editată și și cu o prefață despre situația curentă a Tabelului Periodic, de B.N. Menshutkin. Editura Publică de Stat, Moscova-Leningrad, 1926)

9. In rerum natura

În evaluarea opiniilor lui Mendeleev și a oponenților fără scrupule ai acestuia, trebuie să observăm următoarele.

Cel mai probabil, Mendeleev în mod involuntar, a greșit afirmând că "eterul universal" este "substanța primară" (adică un "element chimic" în sensul modern al cuvântului). Cel mai probabil, "eterul universal" este o substanță reală; și doar astfel, în sens strict – nu o "substanță"; și nu în sensul "chimic elementar", deoarece acesta nu are o *"masă atomică extreme de mică"* și *"mișcare parțială proprie extrem de rapidă"*.

Haideți să acceptăm că Mendeleev a greșit în aprecierea "materialității" și "chimiei" eterului. Până la urmă, este doar o greșeală de terminologie a unui mare savant, care la vremea lui este de iertat, deoarece atunci acești termini erau încă vagi, și abia intrau în atenția științei.

Dar altceva este foarte clar: Dumitru Ivanovici a avut perfectă dreptate că "eterul universal" este **esența generatoare a tot** – este chintesența, substanța tuturor lucrurilor acestei lumi (lumea materială), și din care rezultă formarea întregii materii. Dumitru Ivanovici a avut dreptate și că această substanță transferă energia la distanță și **nu are** activitate chimică. Acest ultim aspect, confirmă și mai mult idea noastră, că D.I. Mendeleev intenționat a izolat elemental "x" ca o **entitate unică**.

Astfel, "eterul universal" este o substanță universală – este izotropă, are o structură parțială, și este o esență (limită, de bază, fundamentală, universală) absolută a universului, este universal. Și deoarece, așa cum corect a observat Mendeleev – eterul universal "nu este capabil de interacțiuni chimice", și prin urmare nu este un "element chimic", adică o "substanță de bază" – în sensul **modern** al acestor termeni.

Dumitru Ivanovici a avut dreptate despre eterul universal – că este un transportor al energiei la distanță. Putem spune chiar mai mult: eterul universal, ca o substanță a Lumii, nu este doar vehiculul, ci și "păstrătorul" și "transportorul" tuturor tipurilor de energii ("forțe de acțiune") din natură.

Din timpuri imemoriale, D.I. Mendeleev a fost repetat de alți savanți – Toriceli (1608-1647): *"Energia – este o chintesența de o natură atât de subtilă, încât nu poate fi conținută de nici un alt vas, cu excepția celei mai profunde substanțe a lucrurilor materiale."*

Astfel, conform lui Mendeleev și lui Toriceli, eterul universal este SUBSTANȚA CEA MAI SACRĂ A TUTUROR LUCRURILOR MATERIALE.

De aceea "Newton-ul" lui Mendeleev – nu este simplu, doar elementul din grupa și rândul 0 a sistemului periodic – ci este un fel de "COROANĂ" în tabelul elementelor chimice. Coroana, din care se formează toate elementele chimice, și toată materia. Această coroană ("Mama", "substanța Mamă" a oricărei alte substanțe) este mediul natural, care pune în mișcare și care impune la schimbare – conform calculelor noastre – următoarea (a doua) esență absolută, pe care am denumit-o "curgerea substanțială a informației primare fundamentale, sub forma și modurile de mișcare a materiei în univers." Citește mai multe despre aceasta în revista "Gândire Rusească", numărul 1-8 din 1997, pagina 28 la 31.

Simbolul matematic al eterului, noi l-am ales să fie "0", zero, iar semantic "PÂNTEC". În schimb, simbolul matematic al curgerii substanțiale, am hotărât să fie "1", iar semantic "UNU". Astfel, pe baza simbolurilor de mai sus, este posibil să exprimăm concis, printr-o expresie matematică, totalitatea traiectelor și formelor de mișcare a materiei în natură:

{O 1}

Această expresie reprezintă definiția matematică a așa numitului **interval deschis al intersecției a două seturi – setul de "0" si de "1",** în timp ce definiția semantică a expresiei este – "UNU ÎN PÂNTEC", sau cu alte cuvinte; **curgerea substanțială a informației primare fundamentale sub forma și modurile de mișcare a materiei, a substanței care impregnează toată materia-substanță, acesta fiind eterul universal.**

În doctrina religioasă a acestui "interval deschis", este investită sub forma actului universal al creației, de către Dumnezeu, întreaga materie din Lumea Materiei-substanță, cu care el se află într-o stare de permanentă comunicare fructuoasă.

Autorul acestui articol este conștient că această structură matematică la inspirit din nou la un moment dat, si nu pare ciudat, - idea a fost emisă de neuitatul Mendeleev, în munca lui (vezi, de exemplu, articolul "Încercare de înțelegere chimică a eterului universal").

Acum este timpul să tragem concluzia cercetării descrisă în acest articol.

10. Errata: ferro et igni

Ignorarea categorică și cinică, de către lumea științifică a locului și rolului eterului în procesele naturale (și în tabelul periodic), a creat doar o întreagă gamă de probleme în era noastră tehnocrată.

Cea mai importantă dintre acestea o reprezintă combustibilul și energia.

Ignorarea rolului universal al eterului le permite savanților să creeze o falsă (și diabolică în același timp) imagine, că producerea energiei utilizabile pentru necesarul zilnic, se poate face **doar** prin ardere și **distrugerea** permanentă a materiei (combustibilului). De aici și falsa teză despre absența unei alternative viabile la energia pe combustibili. Și dacă este așa, rămâne, se presupune, un singur lucru: producerea energiei atomice (ecologic, o solutie foarte mizerabilă!) și extragerea petrolului, gazelor și a cărbunilor, prin colmatarea și otrăvirea imensă a mediului înconjurător.

Ignorarea rolului universal al eterului îi împinge pe toți savanții nucleari moderni, în căutarea "salvării" prin divizarea atomilor și a particulelor elementare, în aceleratoare sincrone speciale și scumpe. Pe durata acestor experimente teribile și foarte periculoase prin consecințele lor, aceștia doresc să găsească și să continue utilizarea "în beneficiul" a așa numitei presupuse "plasme quark-gluon", conform concepțiilor lor greșite – ca și "pre-materia" (un termen nuclear el însuși), conformă cu teoria cosmogonică a așa numitului "Big-Bang".

Ca o remarcă adecvată, noi estimăm că dacă așa numitul "Cel mai frumos vis al tuturor savanților nucleari moderni" va fi atins din întâmplare, este ca și cum, omul cu mâna lui, va pune capăt ORICĂREI FORME DE VIAȚĂ PE PĂMÂNT ȘI CHIAR A PLANETEI PĂMÂNT – întradevăr un "Big Bang" la scară globală, dar nu de distracție, ci o realitate.

Prin urmare, este necesar ca, cât mai curând posibil să se oprească această lume nebună a experimentelor științifice academice, care este din cap până în picioare, otrăvită cu factorul psi, și care pare să nu-și imagineze consecințele posibile catastrofice ale propriilor lor nebunii paraștiințifice.

Dreptate a avut D.I. Mendeleev, - *"Problema gravitației și a întregii energii nu poate fi rezolvată realistic fără o înțelegere reală a eterului ca un mediu universal, ca și mediul prin care are loc transmiterea energiei la distanță."*

Dreptate a avut D.I. Mendeleev când a afirmat *"когда-нибудь догадаются, что вручать дела данной промышленности лицам, ею живущим, не ведѐт к наилучшим следствиям, хотя послушать таких лиц преполезно"*.

Principalul scop al celor de mai sus constau în faptul că interesele generale, atemporale și de durată, adesea nu coincid cu cele personale și temporale, chiar uneori se contrazic unele cu celelalte, și, în opinia mea, prefer să fie – dacă nu le putem reconcilia – prima, nu a doua opțiune. În aceasta constă drama timpurilor noastre. D.I. Mendeleev. "Idei de cunoaștere Rusești". 1906

Deci, **eterul universal** este **substanța** ORICĂRUI element chimic, și – prin urmare – a ORICĂREI substanțe, este **adevărul Absolut al materiei**, din care **sunt formate elementele Esențiale ale Lumii**.

Universalul eter, este sursa originală și coroana tabelului periodic al elementelor, este începutul și sfârșitul – alfa și omega Tabelului Periodic al Elementelor al lui Dumitru Ivanovici Mendeleev.

20.01.1999

Vladimit G. Rodionov – Editor șef al ZHRFM și al publicației "Idei Rusești", director al Societății de Fizică Rusești.